

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 5(มันผ่านไปแล้ว)

โพสต์เมื่อ เม.ย. 11, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true
}); ผ่านไปแล้วสัปดาห์ของการรอคอยหลังจากสอบที่ร.ร. สาธิต ม.ศ.ว. เมื่อวันที่ 3 เม.ย. 55 ยูริสอบไม่ผ่าน ถึงแม้ว่าลูกจะสอบไม่ติดเราก็คงรู้สึกสบายใจมากกว่า
เพราะถ้าลูกสอบติดแล้วต้องเรียนกับคนที่กันกับพี่สาว ชีวิตก็คงจะวุ่นวายกันเต็มทีเพราะว่าไม่รู้จะเต็มทีกับลูกสองคนได้อย่างไร คุณพ่อเองก็บอกว่าไม่เป็นไร
ก็แค่อยากรู้ผลสอบว่ายูริทำข้อสอบได้มากน้อยแค่ไหน เพราะเราเองก็อยากรู้ว่าการเรียนติวแบบที่แตกต่างกันระหว่างของเอมิกับยูริจะเป็นอย่างไร เพราะของเอมิ
สอนโดยคุณครูที่มีการแบ่งแยกเนื้อหาเป็นเรื่อง ๆ ซึ่งรวมแล้วก็มีประมาณ 49 เรื่อง และมีการเรียนการสอนแบบประเมินละเอียดว่าน้องไม่รู้เรื่องอะไรบ้าง
มีการสอนแบบกลุ่มเล็ก 6-7 คนต่อกลุ่ม มีโจทย์มาให้ฝึกทำ คุณครูจบจากจุฬา เกียรตินิยม แต่ของยูริ ตรงข้ามทุกอย่างเลย เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ห้องหนึ่งมีประมาณ
15-17 คน มีครูสอน 1 คน ครูช่วยดูแลอีก 2-3 คน คอยดูว่าเด็กตามทันไหม การเรียนการสอนก็ต้องกระตุ้นใจด้วยการเปิดการ์ตูนความรู้สนุก ๆ
ให้เด็กดูและยังจับใจความว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นบ้าง การสอนไม่เรียบเรียงเนื้อหา แล้วแต่ว่าอยากจะเอามาใช้ในการสอน
และของที่เอามาให้ดูนั้นก็เกี่ยวข้องกับวิชาใดบ้าง ก็หยิบยกขึ้นมาสอนหรือพูดคุย เพราะฉะนั้น จึงไม่แน่ใจว่าสอนได้ครอบคลุมหรือเปล่า การบ้านให้ฝึกทำไม่มี
ถ้าหากอยากจะทำก็ดูและจำแนว ๆ คำถามแล้วไปสอนลูกเขาเองอีกที ซีทได้มาแค่ 4-5 ชุด ตอนที่เริ่มใหม่ ๆ แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้เอาซีทกลับ
บอกว่าจะสอนที่ลูกของเราไม่เข้าใจเอง ถ้าเราไม่รู้เรื่องอะไรก็ไม่ต้องสอนเดี๋ยวคุณครูจะสอนและปิดจุดอ่อนของเด็กเอง และคุณครูก็ไม่ได้จับคุ้
จับจากรวมค่าแห่ง เป็นคุณพ่อที่มีหน้าที่เลี้ยงลูกเองและมีความตั้งใจ มุ่งมั่นกับการเลี้ยงลูกให้เก่ง ฉลาด มันทำให้คุณแม่เองก็ออกจะงง ๆ กับแนวคิดนี้
ในตอนแรกที่ฟังแนวทางการเรียนการสอนของคุณครูรู้สึกดีค่ะเพราะเป็นการสอนแบบความรักนำความรู้
ครูมีเจตนาที่ดีที่อยากจะเปิดโอกาสให้ลูกคนอื่นได้มาเรียนรู้ตามแบบตามวิธีการที่เคยได้ลูกของตัวเองแล้วได้ผลแต่เจตนาแนบกับวิธีการดูจะไม่ไปด้วยกันเพราะความ
คาดหวังของครูว่าเด็กจะมุ่งมั่นตั้งใจกันทุกคน จิตใจจะอีกเต็มได้ทุกคนและตลอดเวลาจะยากสักหน่อย อีกอย่างการเรียนกลุ่มมากขนาดใหญ
และสอนหลายกลุ่มโดยครูเพียงคนเดียวตลอดนั้นดูท่าร่างกายก็จะไม่ไหวด้วย ดิฉันก็ยังมองว่าถ้าคุณครูให้โจทย์มานั่งทบทวนเองที่ผ่านมามานั่ง
น่าจะช่วยได้มากกว่าที่ครูจะต้องมาแบกรับความคาดหวัง กับการรับปากว่าจะสอนให้ดีที่สุด
การตั้งใจว่าจะปั้นเด็กทุกคนให้เก่งเหมือนลูกของตัวเองในระยอันสั้น(อย่างมากก็เรียนกันช่วง 1 ปี)แต่คุณครูอยู่กับลูกของตัวเองตลอด 24 ชั่วโมง มาตั้งแต่เกิด
สังเกตลูกของตัวเองได้ตลอดเวลา ดิฉันจึงเห็นใจคุณครูพอ คนนี้มาก ๆ เลยค่ะ และขอบคุณสำหรับการคิดเอื้อเฟื้อแบ่งปัน ความฝันที่จะสร้างเด็กที่เก่ง
ๆ ขึ้นมาโดยไม่เครียดแต่เด็กสามารถคิดเองและเก่งได้ ซึ่งดิฉันก็ได้เรียนรู้แนวคิดที่หลากหลายจากทั้งการมองคุณครูและผู้ปกครองที่ทุ่มเทเพื่อลูกกันอย่างมากมาย
บางคนซบถมาจากที่ไกล ๆ เสียเวลา ทั้งงานทั้งการ ลางานมาเผาลูก ยอมจ่ายค่าเรียนเพื่อความหวังความฝันที่ต้องการทำเพื่อลูกได้ ตอนนี้น้องกลับมาเองตัวเอง
คิดว่าเราน่าจะสอนลูกให้รู้หรือมีประสบการณ์ชีวิตได้ดีกว่าการเสียเวลาไปไกล ๆ ความรู้รอบตัวเรานี่เอง
คิดว่าคงจะต้องเอาวิธีที่เคยสอนเอมิจึงมาปรับใช้กับยูริน่าจะเหมาะกว่า และคิดว่าเข้ากับการใช้ชีวิตในแบบของครอบครัวเราหรือตามที่เราวางเป้าหมายไว้
แต่คุณแม่ก็ยังไม่วายที่จะเสาะหาคุณครูคนเก่ง ๆ ที่โดนใจคุณแม่กับคุณลูกนะค่ะ เพราะเชื่อว่ามันต้องมีคุณครูที่เคมีตรงกันกับลูกของเรา
และสามารถพัฒนาลูกเราให้ดีขึ้นเหมือนกับที่เรากำลังใจสิ่งสำคัญที่จะมาจุดระเบิดความคิด กระตุ้นความสามารถ สอนให้ลูกเข้าใจวิชาต่าง ๆ ที่ควรรู้ ได้ง่าย ๆ
(เพราะถึงแม้ว่าคุณพ่อคุณแม่จะเรียนมาเยอะ ความรู้มีอยู่เต็มหัว แต่ก็ไม่สามารถพูดภาษาวิชาการให้เด็กอายุ 5 กับ 7 ขวบฟังได้ง่าย ๆ อย่างที่เรา
ก็ยังคิดว่าในโลกนี้ลูกยังต้องได้เจอคุณครูในดวงใจของเค้าอย่างแน่นอน เหมือนสมัยที่เราเด็กๆ
ๆ แล้วมีคุณครูที่เรารอบและพร้อมจะตั้งใจเรียนถึงแม้ว่าช่วงบ่ายจะอยากกลับบ้านบ้างก็ตามที่ เจ้าประคุณ ขอให้ลูก ๆ ของอีฉันเจอเยอะๆ ด้วยเถิด สาธุ...)
อย่างไรก็ตามทั้งเอมิกับยูริก็มีครูที่อยู่ในดวงใจประจำชั้นเรียนอยู่เสมอที่จำได้ไม่เคยลืมของเอมิก็คือ อาจารย์กอบแก้ว ท่านเก่งมาก สอนภาษาไทย สังคม
ประวัติศาสตร์ ทำเรื่องยาก ๆ ให้เข้าใจได้ง่าย ๆ ลูกรักมาก
จนทุกวันนี้ก็ยังปลื้มอาจารย์อยู่รวมถึงคุณแม่ด้วยเพราะอาจารย์ดำรงตนเหมาะสมสำหรับคำว่าอาจารย์ได้สมบูรณ์จริง ๆ เก่งทุกอย่างทั้งวิชาการ กิจกรรม
หรือกีฬาที่ตามที(เอมิจึงนับบอกว่าอยากได้อยู่ที่มัสยิดเดียวกับอาจารย์ทุก ๆ ปีเลยรู้หรือเปลาคะ อาจารย์กอบแก้วคะ)
แต่ถึงอาจารย์จะย้ายไปสอนที่ร.ร.สาธิตขอนแก่นแล้ว แต่ครอบครัวนี้ไม่มีอาจารย์นะค่ะ(อาจารย์จะรู้ไหมเนี่ยว่า บ้านเราชอบอาจารย์มาก ๆ ๆ ๆ ๆ)
หรือถ้าเป็นช่วงซัมเมอร์นี้ก็ต้องอาจารย์รุ่งทิพย์ ป. 2 ที่มาสอนคณิตให้กับเด็ก ๆ รุ่นเอมิจึง(ขอบอกว่ากิตติศัพท์ว่าอาจารย์ดีมาก ๆ
ผู้ปกครองกับนักเรียนหลายคนบอกมา แต่เอมิจึงมีโอกาสได้เรียนกับอาจารย์ คุณแม่เองก็หัวน ๆ ว่าอาจารย์จะจริงจัง ๆ ๆ หรือ แต่ไม่เป็นอย่างนั้น
เอมิบอกว่าอาจารย์ใจดีมาก สอนให้คิดเลขแบบใหม่ ๆ ที่เค้าไม่เคยรู้มาก่อนเลย ไม่ค่อยสอนสนุก คุณแม่ก็เลยโล่งใจค่ะ แสดงว่าอาจารย์อาจจะดูกับเด็กที่จริงจัง
ๆ เท่านั้นเอง ขอแก้ข่าวให้ทราบโดยทั่วกันนะค่ะ ตัวจริงอาจารย์รุ่งทิพย์ใจดีคะ...ท่านผู้ปกครองทุกคน ขอบอกว่าสอนดี รับผิดชอบเด็กดีด้วยนะค่ะ)
ส่วนยูริตอนนี้ก็สนุกอยู่กับการเรียนทำอาหารไทย และขนมไทย ในช่วงเช้า เรียนว่ายน้ำช่วงบ่าย

เป็นวันอันแสนสุขที่ได้ทำกิจกรรมสุดโปรดคือการได้ทำอาหารและชิมอาหารที่ตัวเองได้ลองทำ ยูริมีความสามารถเรื่องการชิมอาหารมากสามารถบอกได้ว่าอะไรอร่อย ไม่อร่อย ไม่อร่อยเพราะรสชาติมันเป็นอย่างไง ขนาดรสชาติซีสยังบอกได้ว่าเป็นประเภทไหนเลย ยี่ห้อไหน หรือขนาดแม้แต่ขนมหวานที่ทำขนมปังก็ยังรู้เลยว่าของร้านอาหารที่โรงเรียนใช้คนละยี่ห้อที่บ้าน ทั้ง ๆที่ไม่เคยรู้ยี่ห้อขนมหวานของที่ร.มาก่อนเลย แม้แต่ไอศกรีมยังรู้ว่าอันที่อร่อย ครีม น้ำตาล อันไหนเข้มข้น อร่อยกว่า แต่คงจะจำชื่อยี่ห้อไม่ได้ทั้งหมด ขนาดเราเองก็ยังคงคิดว่าขนมหวานยี่ห้อไหน ๆก็น่าจะรสชาติเหมือน ๆกันหมด

สำหรับเรื่องการสอบที่ผ่านไปของยูริ เราเองก็ไม่ได้รู้สึกอะไรมาก เพราะรู้ว่าโอกาสได้มันยากมาก ต้องตั้งใจอย่างที่สุดของที่สุดจริง ๆจึงจะมีโอกาสรอด การที่บอกการเรียนกับคุณครูที่มีผลงานว่าสอนแล้วเด็กสอบติดได้เยอะ จริง ๆแล้วไม่ใช่ว่าเด็กทั้งหมดที่เรียนจะสอบติดได้ตามที่เราคาดหวัง เพราะฉะนั้นสำหรับผู้ปกครองที่จะเข้ามาเพื่อลองสอบหวังว่าลูกเราจะเก่งเลยจากการติวของคุณครูนั้นมันไม่ใช่คำตอบทั้งหมดนะค่ะ ต้องคิดบวก ลบ คูณหาร หลาย ๆอย่างว่าติวเพื่ออะไร ผลดีผลเสีย เอ... จะเรียกว่าผลเสียของการเรียนก็คงจะไม่ถูก ขอเปลี่ยนเป็นคุ้มค่าไหมกับการเสียเงินค่าเรียนค่าใช้จ่าย เสียเวลา เสียอารมณ์(เวลาที่แม่จ่ายเงินเรียนไปแล้ว แต่ลูกไม่ตั้งใจเรียน ตามที่คาดหวังไว้) มันก็น่าเสียดายนะค่ะ สำหรับเด็ก ๆคนไหนที่สอบติด ต้องขอแสดงความยินดีจากใจจริงค่ะ ส่วนคนที่ไม่ได้ไม่ต้องคิดมาก ยังมีร.ร.ดี ๆที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพในตัวลูกทุกคนได้ค่ะ ถ้าสนใจอยากเป็นเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกับเอมิจังละก็ยินดีเลยนะค่ะ เป็นทางเลือกหนึ่งที่คุณผู้ปกครองหรือคุณแม่อาจจะคิดเสียตายถ้าไม่มาเรียนที่นี่ก็ได้ค่ะ การสอบคัดเลือกไม่ยากมาก คู่แข่งน้อย คนที่จะมีโอกาสถูกคัดเลือกให้เรียนได้คือคนที่ชนะตัวเองค่ะ ไม่ใช่ชนะคนอื่น คือเด็กที่กล้าคิดกล้าแสดงออก กล้าแสดงพลังและความสามารถในตัวเองออกมา ค้นหาตัวเองชอบอะไรและจะวางแผนเป้าหมายอย่างไรให้กับชีวิตโดยผ่านทั้งการเรียนด้านวิชา และกล้าคิดกล้าทำกิจกรรม ซึ่งมีเวทีให้ทุกคนได้แสดงความสามารถของตัวเองออกมา โดยไม่ต้องจำกัดว่าคุณจะเป็นชนชั้นใดก็ตามที่ ลูกคุณหญิง ลูกนายพล ลูกตำรวจ ลูกเจ้าของโรงงาน ลูกคนสวน คนเลี้ยงปลา ลูกคนขับเรือ ลูกพนักงานบริษัทก็เป็นเพื่อนกันได้ ทั้งไทย จีน ญี่ปุ่น อังกฤษ เราเป็นเพื่อนกัน ช่วยเหลือกัน ไม่ต้องใส่ซองบริจาคเป็นใบเบิกทาง ครอบครัวที่อบอุ่นนี้กำลังก่อสร้างตัวเข้าสู่ปีที่ 11 แล้ว สนใจก็หาข้อมูลเพิ่มเติมได้นะค่ะ หรือจะถามดิฉันมาก็ยินดีจะไปหาคำตอบมาให้ค่ะ โรงเรียนนี้อาจจะไม่ได้เก่ง ดีเด่นทั้งหมด แต่คุณเชื่อเถอะว่านี่จะทำให้เด็กหลังห้องอยากมานั่งข้างหน้า ส่วนคนที่อยู่แถวหน้า ไม่อยากโดนจับไปอยู่ข้างหลังเดี๋ยวแย่งกันยกมือตอบไม่ทัน ลองดูนะค่ะ โชคดีค่ะท่านผู้ปกครองและต้นกล้าน้อย ๆทุกต้นที่กำลังจะเติบโต แล้วจะกลับมาคุยใหม่นะค่ะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)